

348084-5
(1937. 1)

2277
10

Поштарина плаћена.

Год. XV

НОВИ САД 15. X. 1935

Број 10

ЗБИРКА

закона, министарских наредаба
уредаба и расписа

и

ЗБИРКА

ОДЛУКА ВИШИХ СУДОВА
КРАЉЕВИНЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

XV

1935

УРЕЂУЈЕ И ИЗДАЈЕ:

Др. НИКА Ј. ИГЊАТОВИЋ

ПРЕТСЕДНИК АПЕЛАЦИОНОГ СУДА У НОВОМ САДУ

Садржина Збирке закона: 25. Закон о продужењу важности, изменама и допунама одредаба досадашњих финанс. закона, односењих се на самоуправна тела. — 26. Уредба о утврђивању вредности станова држ. службеника. — 27. Уредба о отпису порезе у случају елементарне штете.

Садржина Збирке судских одлука: 111. Алтернативна казна. — 112. Некажњеност. Материјални стицај. — 113. Привремено супружанско издржавање. — 114. Умишљај. Намера на убиство. — 115. Бракораз парница (§ 77) — 116. Наслеђен и стечен иметак. — 117. Радно време. — 118. Злочин оштећења туђих имовинских интереса (§ 371 Крз.) — 119. Закон о штампи. — 120. Суспензија адв. припр. — 121. Рекурс у grunt. ствари. — 122. Закон о штампи. — 123. Укидање старатељства. — 124. Бракораз. парница (§ 77). — 125. Наставно извршење. — 126. Општ. прирез. — 127. Рекурс о парнич. трошковима. — 128. Меница на покриће. — 129. Екскхеридитација.

ИТАМПАРИЈА ДУШАНА ПАНЂЕРА И ДРУГА НОВИ САД

Београд
Т. Миле Милићковић
Министар правде

РАСПИС

којим се ставља ван снаге ранији распис о одобравању
осуства ради опорављења.

Господин Министар правде под бр. 68870 од 4 јула 1935 год. решио је, да се стави ван снаге наредба Бр. 31070 од 8 априла 1933 год која се односи на одобравање отсуства ради опорављења и прегледа службеника од стране сталне лекарске комисије образоване при Министарству правде с тим, да остаје у важности став трећи поменути наредбе, који гласи:

„Службеник, који је оболео од акутне болести и тиме спречен да долази на дужност известиће о томе свог непосредног старешину, који ће ако нађе за потребно, наредити преглед стања здравља оболеног службеника у смислу § 84 тач. 1 Закона о чиновницима. Кад се старешина увери, да је дотични службеник заиста болестан и принуђен на постелно лечење, онда такво отсуство од дужности неће слати Министарству на одобрење, као што су то досада чинила поједина надлештва, већ ће тако отсуство службеника, док траје акутно оболење, само примити знању“.

РАСПИС

којим се ставља ван снаге ранији распис издат у пред-
мету разрешења од дужности.

„Господин Министар правде под Бр. 68868 од 4 јула 1935 год. решио је, да се стави ван снаге наредба Бр. 34980 од 30 марта 1935 године, којом је наређено свима старешинама да чиновнике по добивеном указу, односно декрету, морају разрешити од дужности у року од пет дана, с тим да се старешине надлештва у свему придржавају прописа § 100 Закона о чиновницима.“

Handwritten signature and date: M. J. 07/337

Све власти, било државне било самоуправне, дужне су, без одлагања излазити у сусрет свима захтевима ове комисије у вези са извођењем повереног јој задатка. Ако се која власт не одазове на време захтеву комисије, или својој дужности по овом закону, посао ће се извршити о трошку кривца на основу пресуде Министра Финансија, а по предлогу комисије.

Члан 68.

Против извршене ревизије катастра има места жалби, коју решава са извршном моћи Генерална Дирекција Катастра.

Жалбе поднесене против измене проценбених средова и лествица чистог прихода по тачки 3 чл. 59 овог закона, решава увек Државна Комисија за утврђивање чистог прихода од земљишта образована на основу чл 67 овог закона.

Члан 69.

Трошкове ревизије катастра сноси Држава, а тако исто и трошкове за вршење премера и класирање земљишта. Вароши и варошице сnose све трошкове око премера њихових грађевинских реона.

Израда Катастра како је предвиђена одредбама овога закона врши се у државној режији путем инжењера, геометара, агронома и помоћног персонала а може се вршити и преко приватних предузећа.

Овлашћује се Министар Финансија да пропише Уредбу са условима о давању израде катастра приватним предузећима, о организацији радова и надзору државних органа.

VIII Завршне одредбе

Члан 70.

Овлашћује се Министар Финансија да за извршење одредаба овога закона пропише све потребне Правилнике

и упутства. Правилници имају бити публиковани најкасније за једну годину дана по доношењу овога закона.

Члан 71.

Нико се не сме противити радовима власти око извршења катастра.

Нико се не може противити, да се на његовом имању постави тригонометријска тачка или каква друга катастарска белега ради извршења катастарског премера, нити је сме преместити. Исто тако се нико не може противити извршењу теретских радова за истраживање бонитета земљишта.

Држава може у случају потребе откупити потребно околно земљиште погодбом или експропријацијом.

Ко се успротиви установљеним одредбама овога члана биће кажњен од 100—1000 динара.

Члан 72.

Повреда тригонометријских тачака и других катастарских белега и знакова сматра се као повреда државне имовине, и казни се новчано са 100 до 2000 динара.

Проузроковачи повреда имају још и надокнадити трошкове око васпостављања првобитног стања. Ако се кривци не пронађу, онда трошкови падају на терет дотичне општине.

Члан 73.

За време свих врста катастарских радова у општини, дужне су дотичне општине (вароши), катастарским органима бесплатно дати на располагање канцеларијске просторије.

Члан 74.

У заводу за умножавање катастарских планова Генералне Дирекције Катастра умножени планови (копије) имају исту вредност као и оригинални планови.

Копије ће се пустити у продају по тарифи бр. IV.

Члан 75.

Овај Закон ступа на снагу, кад га Краљ потпише и буде проглашен у „Службеним „Новинама“.

Од дана ступања овог Закона на снагу престају важити сви досадањи Закони о катастру.

Препоручујемо Нашем Министру Финансија да овај Закон обнародује, свима нашим Министрима да се о извршењу његовом старају, властима заповедамо да по њему поступају, а свима и свакоме да му се покоравају.

19 децембра 1928 године,
у Београду.

АЛЕКСАНДАР, с. р.

Министар Финансија,
Д-р Н. Суботић, с. р.

Видео и ставио Државни Печат,
Чувар Државног Печата,
Министар Правде,
Мил Ант. Вујичић, с. р.

Претседник Министарског Савета
Министар Унутрашњих Дела,
Д-р Корошец, с. р.

(Следују потписи свију осталих Министара)

(Обнародовано у Служб. Нов. од 18 јануара 1929 год.)

25.

МИ

АЛЕКСАНДАР I

по милости Божјој и вољи Народној
КРАЉ ЈУГОСЛАВИЈЕ

На предлог Нашег Министра финансија а по саслушању Претседника Нашег Министарског савета, прописујемо и проглашујемо

ЗАКОН

о продужењу важности, изменама и допунама одредаба, досадашњих финансијских закона, односећих се на самоуправни тела.

Члан 1.

Изузетно од прописа става I чл. 76 финансијског закона за 1929/30 годину закона о измени чл. 76 финансијског закона за 1929/30 годину и Закона о продужењу важности одредаба досадашњих финансијских закона и Закона о буџетским дванаестинама, важиће и даље прописи досадашњих финансијских закона, цитирани у овом Закону.

Члан 2.

Општинске буџете, у којима се не предвиђа приход од приреза на непосредни порез, као и оне, у којима тај прирез не прелази проценат одређен као максимум, до кога за разрез приреза није потребно одобрење финансијских власти, — чл. 20 Закона о изменама и допунама Закона о непосредним порезима, — одобрава Бан, или орган, кога он буде одредио.

Општинске буџете, код којих проценат приреза прелази напред поменуте законом одређене границе, одобрава Министар финансија — Одељење за самоуправне финансије — или орган на терену, кога Министар финансија зато буде овластио.

Буџете градских општина, чији укупни расходи износе 3,000.000 динара, као и буџете других самоуправних тела, одобрава Министар финансија — Одељење за самоуправне финансије, без обзира на висину стопе приреза.

Министар финансија прописаше упуства за извршење ових послова.

(Измењен члан 102 финансијског закона за 1928/29 годину).

Члан 3.

Разрез самоуправних приреза за 1929 годину извршиће се на темељу разрезаног непосредног пореза у 1928 години. Изузетно на службенички порез, може се прирез ударити у границама чл. 20 и 21 Закона о изме-

нама и допунама у Закону о непосредним порезима од 28 марта 1928 године.

Новим обвезницима самоуправних приреза, који се јављају у току 1929 године разрезаће се прирез за 1929 годину накнадно, уз разрез приреза за 1930 годину.

Укупна сума разрезаних свих врста приреза по буџетима самоуправних тела у 1929 години, по правилу, не може бити већа од суме разрезане у 1928 години, изузимајући случај нарочито образложене потребе, за коју Министар финансија може дозволити повећање

(Измењен члан 22 финансијског закона за 1929/30 годину).

Члан 4.

О завођењу трошарина на предмете намењене потрошњи на територији варошких општина, решава, правилник и тарифу прописује Суд односно поглаварство и Одбор општински, а одлуке са правилником и тарифом одобрава Министарство финансија, — Одељење за самоуправне финансије, чија су решења извршна.

Одлуке и решења по трошаринским кривицама, предвиђеним правилником о завођењу општинске трошарине, доноси у првом степену општина, а у другом за Београдску општину Министарство финансија, а за остале општине Бан по саслушању финансијске дирекције.

(Измењен и допуњен члан 363 Финансијског закона за 1928/29 год.).

Члан 5.

Самоуправна тела, не могу установити и наплаћивати преносну таксу на покретну и непокретну имовину, изузев случајева, где то изузетно, на нарочито образложен захтев, одобри Министар финансија.

Сеоске општине ни у ком случају не могу добити ово одобрење.

Општине великих градова, могу издавати марке за наплату својих такса. Израду марака и њихов облик

одобрава Министар финансија, а штампање врши Државна маркарица.

(Измењен став VI тач. I и последњи став тач. VIII чл. 105 финансијског закона).

Члан 6.

Одлуке о задужењу општина, у циљу извођења радова на калдрмисању, регулацији улица, изградњи водовода, електричних постројења за осветлење и погон, и осталом техничком уређењу и изграђивању, доноси Суд односно поглаварство и Одбор.

Ове одлуке постају извршне по одобрењу управне надзорне власти, Министра унутрашњих послова, а у последњем степену Министра финансија.

(Измењен и допуњен чл. 368 финансијског закона за 1928/29 год.).

Члан 7.

Буџетска прекорачења и ванбуџетске издатке самоуправних тела, ако су учињена без претходног одобрења Министра финансија до краја 1927 године решава по поднетим документима и завршним рачунима Главна контрола.

(Измењен чл. 341 финансијског закона за 1927/28 годину.

Члан 8.

Овлашћује се Суд општине београдске, да у споразуму са Министром грађевина пропише правилник по коме ће се у будуће вршити наплата такса од власника зграда за подизање тротоара од асфалта или другог грађевинског материјала, који општина буде усвојила, у износу ефективних трошкова.

Сопственик зграде дужан је да плати таксу за тротоаре само једанпут и то у четири obroка за две године.

Сопственици који не располажу слободно са становима по Закону о становима, платиће таксу тек кад буду слободно располагали својим становима.

(Пренет чл. 364 финансијског закона за 1928/29 годину).

Члан 9.

Овлашћује се Суд општине београдске, да може, ради одржавања и унапређења ватрогасне службе, наплаћивати од сопственика зграда у атару Општине београдске таксе у висини десет од сто, на целокупни редован износ који сопственик плаћа Општини за воду. Од ове обавезе изузимају се државне и самоуправне зграде.

Члан 10.

Овај закон ступа на снагу и обавезну снагу добија, када се обнародује у „Службеним новинама“.

Д.Р.бр. 200000.

31 октобра 1929 год.
у Београду.

АЛЕКСАНДАР с. р.

Министар финансија,
Д-р С. Шверљуга с. р.

Видео и ставио Државни печат,
Чувар Државног печата,
Министар правде,
Д-р М. Сршкић с. р.

Претседник Министарског савета,
Министар унутрашњих послова,
Почасни ађутант Њ. В. Краља,
Дивизијски ђенерал,
Пет. Живковић с. р.

26.

На основу тач. а. § 29 Закона о чиновницима, част ми је предложити на одобрење Министарском Савету Уредбу о утврђивању вредности станова државних службеника грађанског реда, која гласи:

УРЕДБА

о утврђивању вредности станова државних службеника грађанског реда

Члан 1.

Државном службенику који има стан од државе или самоуправног тела одбија се вредност стана по одредбама ове Уредбе од укупних месечних принадлежности. Ово не важи за државне службенике који у иностранство имају стан у натури, као ни за оне службенике који по специјалним законима имају права на бесплатне станове од државе или самоуправних тела.

Члан 2.

Под државним службеником имају се разумети и лица која се узимају на рад у служби државе по одредбама главе X Закона о чиновницима.

Члан 3.

Вредност стана (закупника) одређује се према месним разреду скупоће и према категорији стана за сваку собну јединицу по овој скали:

Месечна закупнина у динарима			
По месном разреду скупоће	од собне јединице у категорији		
	I.	II.	III.
I	120.—	100.—	70.—
II	100.—	80.—	50.—
III	80.—	50.—	30.—

Члан 4.

Кујна, соба, за млађе, купатило и остава (шпајз) рачуна се свака за себе као пола собне јединице, укупно,

дакле, као две собне јединице и као такве наплаћивати, док се остале просторије стана неће узимати у обзир ни наплаћивати.

Члан 5.

Станови се деле у три категорије и то:

У прву категорију спадају станови у зградама солидно грађеним са потпуним комфортом (као потпуни конфор за сада се узима у обзир паркет, купатило итд.).

У другу категорију спадају станови који се налазе у солидно грађеним зградама, без потпуног комфора.

У трећу категорију спадају станови који се налазе у слабије грађеним зградама (бондрук, набој, черпич, долма итд.) као и у баракама.

Члан 6.

Служитељима, који врше дужност чувара зграда, кључара, апсанција, ноћних стражара, баштована и осталих радника, шофера, кочијаша, порттира, механичара, машинисте и ложача централних грејања, надзорника државних путова и путара и томе слично, одређена вредност стана по овој Уредби смањује се са 50%

Члан 7.

Кад више службеника станује у једној соби (заједнички станови касарне), вредност стана плаћају сви службеници заједнички.

Члан 8.

Просторије стана и вредност стана одређује својом одлуком непосредни старешина надлештва при коме је државни службеник постављен по одредбама ове Уредбе.

Члан 9.

На одлуку непосредног старешине, којој се одређује просторије стана и вредност стана има места жалби Министру Финансија у року од 15 дана од дана саопштења одлуке. Жалба се подноси непосредно старешини,

који претходно утврђује њену благовременост, па потом исту са одлуком спроводи надлежној финансијској дирекцији, која је са својим извештајем и предлогом доставља Министарству Финансија ради доношења коначне одлуке по жалби.

Члан 10.

Жалбом се не задржава од извршења одлуке о одређивању просторија стана и вредности стана.

Члан 11.

Под станом се имају разумети само просторије за становање (собе, претсобља, кујне, купатила, собе за млађе, клозете итд.), а не и вода, огрев, осветљење, степеништа и друге принадлежности које се имају одвојено плаћати.

Члан 12.

Вредност стана прописана овом уредбом одбије се службеницима Класне Лутрије, Поштанске Штедионице, Државне Хипотекарне Банке и Управе Држ. Монопола и кад станују у зградама подигнутим нарочито за њихово становање.

Члан 13.

За чиновнике и остале службенике грађанског реда на служби код војске и морнарице важе прописи о становању у војно државним зградама и у оним које су узете под закуп за војне потребе.

Члан 14.

Ова Уредба добија обавезну снагу првог дана наредног месеца иза месеца у коме буде обнародована у „Службедим Новинама“.

Бр. 12141
22 априла 1932 године
Београд.

Министар финансија,
Др. Мил. Р. Ђорђевић с. р.

Министарски савет у седници својој од 21 априла 1932 год. усвојио је предлог Министра Финансија и одобрио да се по њему у свему поступа.

Претседник Министарског Савета
и Министар Иностранних Послова
Д-р В. Маринковић с. р.

(Следују потписи осталих Министара)

(Обнародована у „Служб. Новинама“ од 27 априла 1932 год. бр. 97-XLIII.

27.

УРЕДБА

о

Отпису пореза у случају елементарне штете
на основу чл. 12 и 159 Закона о непосредним
порезима.

Члан 1.

Због штете, учињене елементарним непогодама на годишњем приносу у плоду пољопривредних култура, може се сасвим, односно делимично отписати основни порез оштећене парцеле (честице), ако је годишњи принос у плоду оштећен за више од $\frac{1}{4}$.

Члан 2.

Отпис основног пореза на приход од земљишта по предњем члану може се извршити:

а) без обзира на површину, ако је годишњи принос у плоду оштећене парцеле уништен за више од $\frac{1}{4}$ ватром, пожаром, водом, градом, пољским мишевима, биљном ваши или скакавцима;

б) ако је штета нанета другим којим ванредним и неотклонивим догађајем, без кривице сопственика, на пр.: мразом, вихором, орканом, великом сушом и т. д., но под условом, да је захватила не само појединачне пар-

целе него читаве крајеве. Оштећење за више од $\frac{1}{4}$ годишњег приноса и у овоме случају услов је за отпис пореза сваке оштећене парцеле у односном крају.

Члан 3.

Отпис пореза по чл. 1 и 2 ове Уредбе извршује се, у колико није наступио случај по чл. 11 тач. 6 Закона о непосредним порезима, по коме се има елементарном непогодом оштећена и за пољопривреду привремено онеспособљена парцела ослободити пореза на приход од земљишта за извесно дуже или краће време.

Члан 4.

Отпис пореза на земљишту у случају елементарне непогоде не може се дозволити за она земљишта, која у односној години нису пољопривредно обрађена.

Ипак се могу узети у обзир и оцену за отпис и оне парцеле, односно делови парцела, које до дана елементарног догађаја још нису биле пољопривредно обрађене, али су по месном, пољско-господарском обичају биле одређене за обраду исте године, под условом, да су елементарном непогодом за односну господарску годину постале посве онеспособљене за принос.

Члан 5.

При оцене штете, настале елементарном непогодом, узима се у обзир само обрађени део парцеле и утврђује степен оштећења плода, који се очекивао на обрађеном делу.

Члан 6.

Основни порез на земљиште неће се отписати, ако је елементарна непогода наступила онда, кад су пољопривредни производи већ били пожњевени (обрани). Под жетвом се подразумева одељивање пољопривредних производа од тла (стабљике, биљке) и њихово смештање под кров, односно похрањивање уобичајеним начином на самом пољу.

За порески отпис услов је, да је елементарни догађај наступио пре или за време жетве, а не после ње. Због тога не се отпис пореза дозволити, ако је елементарни догађај (поплава, олуја, пожар, ватра, рушење земљишта и т. д.) наступио онда, кад су пољски плодови били већ одељени од тла (стабла, биљке), али су се још затекли у пољу (у сноповима, пластићима, хрпцима и т. д.) припремљени, а не још потпуно смештени под кров или похрањени (на пр.: у стоговима, већим пластовима и т. д.)

Члан 7.

При оцени величине штете треба имати у виду годишњи принос у плоду, који се требао постићи на оштећеној парцели у господарској години, кад је догађај наступио.

У овом погледу треба поступати овако:

1) ако су за односну врсту обраде, у којој се налази земљиште, у месту, уобичајене две жетве годишње, прва обрада оцењује се са $\frac{2}{3}$, а друга са $\frac{1}{3}$ годишњег приноса у плоду;

2) ако се новом обрадом могао постићи принос у плоду, оцењује се прва уништена обрада са $\frac{2}{3}$ годишњег приноса;

3) код мешовитих обрада (на пр.: виноград са воћем, кукуруз са пасуљем) цени се оштећење главног плода са $\frac{2}{3}$, а споредног плода са $\frac{1}{2}$ годишњег приноса. Као главни плод сматраће се онај који одговара врсти обраде (чл. 18 Закона о непосредним порезима), која је унета у катастар земљишта;

4) ако земљиште буде у истој господарској години поновно елементом оштећено, мора се имати у виду отпис пореза, који је због ранијих непогода те године већ одобрен, тако, да у једној години одобрени отпис пореза не може да прекорачи цео основни годишњи порез, који по катастру отпада на односно земљиште.

Члан 8.

Отпис пореза равна се по висини штете нанете приносу у плоду земљишта према следећем:

1) кад је оштећено више од $\frac{1}{4}$ а мање од половине приноса у плоду отписује се 25% годишњег основног пореза;

2) кад је оштећено $\frac{1}{2}$, а мање од $\frac{3}{4}$ приноса у плоду отписује се 50% основног годишњег пореза;

3) кад је оштећено $\frac{3}{4}$, али не цео годишњи принос у плоду, отписује се 75% основног годишњег пореза;

4) кад је оштећен цео годишњи принос у плоду, отписује се и цео основни годишњи порез односно земљишта.

Члан 9.

Да се неби изгубило право на отпис пореза, имаде се свака елементом учињена штета, која даје право на отпис пореза, пријавити без икакве таксе најдаље за 8 дана пошто је штета опажена.

Пријаву треба да поднесе у случају тач. а) чл. 2 порески обвезник или његов пуномоћник, а у осталим случајевима пријаву могу поднети оштећени порески обвезници заједно, а може је поднети и сама општинска власт.

Пријаве се имаду подносити надлежној Катастарској Управи, евентуално преко поште, а могу се предати и код надлежне Пореске Управе, која ће их протоколисати и истог дана по пријему уступати надлежној Катастарској Управи.

Док се не оснују Катастарске Управе у Србији и Црној Гори пријаве ће у тим областима примати Пореске Управе и по њима, како се даље наређује, поступати у место Катастарске Управе.

У случајевима, који заслужују особити обзир, пришаће се пријаве штете и по измаку рока од 8 дана, ако су достављене још у такво време, да се, по мишљењу Катастерске (Пореске) Управе, може још утврдити величина нанесене штете.

Члан 10.

У пријави штете мора се свакако навести, ако је

индивидуална тачна ознака оштећених парцела и општину, село и крај где се оштећене парцеле налазе; ако је пријава скупна потребно је навести који је и колики део хатара, краја оштећен. У сваком случају подносилац (подносиоци) пријаве означиће време и врсту елементарне непогоде и пријаву потписати.

Пријаве, које су приспеле тако касно, да се, по мишљењу власти, штета више не може утврдити, имају се, као касно предате, одмах решењем одбити и о томе заинтересовани обавестити. Против оваквог решења може се изјавити жалба Финансијској Дирекцији за 8 дана од дана обавештења.

Катастарска (пореска) власт расмотриће пријаве и, ако утврди да постоје претпоставке за отпис пореза, одредиће процену штете. У противном, ако не постоји потреба за допуном или каквим извиђајима по поднетој пријави, издаће решење којим одбија тражење. На оваква решења, која се имаду доставити првopotписаном подносиоцу пријаве, може се изјавити жалба Финансијској Дирекцији за 8 дана од дана пријема решења.

Члан 11.

Катастарској (у Србији и Црној Гори — пореској) власти препушта се, да сама изабере и одреди дан, који је најпогоднији за утврђивање штете. Тај дан имаде се уобичајеним начином објавити у односној општини, а сам акт ове објаве приложити операту о елементарној штети.

Оцена елементом нанесене штете треба се без оклевања, а свакако пре жетве, предузети. Само се онда може оцена штете одложити за доцније време, кад је елементарни догађај такве природе, да се права величина штете може утврдити тек у каснијем времену (на пр.: штета нанета младици винове лозе).

Члан 12.

Величина штете има се утврдити на самом месту. Штету утврђује комисија, коју сачињавају: један делего-

вани чиновник катастарске (односно у Србији и Црној Гори под условом чл. 9, пореске) власти као председник и два стручна члана (и заменика) општине које ће сваке године одређивати општинска власт.

Процени штете треба да присуствује, због потребних обавештења, и старешина (кмет, кнез, главар, муктар) села, где га има, а може јој присуствовати и елементом оштећено лице с правом, да на лицу места може чинити приговоре, о којима комисија одмах на месту одлучује.

Комисија доноси своје закључке већином гласова. Ако претседник комисије није споразуман, или сматра да се не може сложити са мишљењем ниједног од њих двојице, донеће одлуку Катастарска (Пореска) Управа.

Члан 13.

Делеговани чиновник за оцену штете мора да понесе све потребне податке и изводе из катастарских операта, да би, уз сарадњу чланова комисије, могао утврдити идентичност сваког елементом погођеног земљишта.

Штета се утврђује на плодовима док су још на пољу за сваку елементом погођену парцелу тако, да се констатује: да ли је земљиште оштећено сасвим или у неком делу и са којом врстом плода (пшеница, јечам, кукуруз, винова лоза, воћњак, трава и т. д.) обрађено сасвим. Ако је обрађено разним врстама плода, констатоваће се колика је површина једног земљишта којим плодом обрађена. Затим ће се утврдити: да ли је штета нанета једном плоду који се те године може обрадити, или је нанесена првој или другој обради (на пр.: код ливада сену или отави), колико је делова плода оштећено ($\frac{1}{4}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{3}{4}$ или цео), да ли је плод обран или не, да ли је плод скупљен или смештен, да ли је у том крају обичајна једна или две жетве, бербе или косидбе, која је култура забележена у катастру, врста елементарне штете, да ли је у току те године већ било елементарних штета,

111.

Код алтернативне казне: лишења слободе или новчане казне, прва се може изрећи само ако је установљен зао карактер почиоца или ако је дело почињено из нечасних побуда.

(Кс. у Н. Саду, Кре 137/933).

112.

I. Стална је пракса Касационог суда, да се код малолетног, некажњивост не може сматрати олакшицом. II. Код материјалног стицаја има се за свако дело посебно одмерити казна, па онда одмерити једна повишена казна.

Кс. у Н. Саду, Кре. 303/933).

*

Види § 286 одељ. I. с. кр. п.

113.

Спор ради привременог суружанског издржавања, спада, без обзира на вредност у искључиву стварну надлежност окружних судова.

(Апелац. Суд у Н. Саду, Гр. Пл. I. 502/935).

Рекурс тужитељице уважава се; побијани закључак се укида и упућује се окружни суд, да након правоћности овог закључка настави редовни поступак тамо, где је застао пре донашања укинутог закључка.

Образложење: Тужбени захтев привременог суружанског издржавања није чист имовинско правни захтев, јер тај тужбени захтев извире једино, искључиво из брачног одношаја, а такав тужбени захтев може по закону истаћи само законита жена, која без своје кривице живи одвојено од свог законитог мужа.

Према томе спорови такве природе спадају без обзира на вредност у искључиву стварну надлежност

Окружних судова у смислу т. 3 § 46 гр. п. п. То значи да се спорови такве природе ни споразумом странака не могу упутити у надлежност среских судова, па је до- сле до томе са побијаним закључком почињена ништа- вост означена у т. 3 § 571 гр. п. п. на коју је суд увек и у сваком степену дужан пазити ех оффо.

Из тих разлога је требало побијани закључак првог суда поводом рекурса укинати и без упуштања у мери- торну оцену тамо наведених разлога, који су услед горе истакнутог правног становишта овог Апелационог суда као рекурсног суда постали беспредметни.

Рекурсни трошкови нису досуђени рекуренту јер нису пописани (§ 156 и 154 гр. п. п.)

Нови Сад, 22 јуна 1933.

*

Б. Одељење Касационог суда у Н. Саду, стало је на про- тивно правно старалиште. Види сл. 33.

114.

I. Умишљај је фактично питање, које окружни суд у оквиру § 274 С. Кр. п. по свом слободном уверењу установљава, а које не може бити предмет ревизије. —

II. Не постоји намера на убиство, када је окривљени из даљине од два метара пуцао у ноге оштећенога.

(Кс. у Н. Саду, Кре. 98/934).

Касациони Суд ревизије одбацује, позив оптуженог одбија, а позив државног тужиоца уважава, те оптуже- ног на основу законских прописа, наведених у пресуди окружнога суда осуђује на казну робије у трајању од 4 (четири) године.

Иначе оставља пресуду окружнога суда нетакнуто.

Разлози: Против пресуде окружнога суда изјавио је ревизију државни тужилац због повреде материјал- нога закона из § 337 т. 2 с. кр. п., јер да се дело има квалификовати по § 167 одељ. I с. кр. п. будући је оп-

тужени већ онда створио одлуку на убијство, када је пушку од куће понео, а из те околности, да је оптужени пуцао у ноге пок. Ш не може се извести тај закључак, да оптужени није имао намеру да убије Ш., и то тим мање, јер је пушка такво средство, које је подобно, да човека усмрти.

Ова је ревизија неоснована, јер је окружни суд као чињеницу установио, да је пок. Ш. у моменту пуцања био удаљен од оптуженога свега 2 метара, и да је из те удаљености испалио хитац у ноге пок. Ш. Да га је хтео усмртити, он не би из такве мале удаљености пуцао у ноге, већ би могао тачно да процени, где треба циљати. Умишљај је фактично питање, које окружни суд у оквиру § 274 с. кр. п. по свом слободном уверењу установљава, а које не може бити предмет ревизије, те је зато ревизија државног тужиоца очигледно неоснована, па ју је ваљало на темељу 345 т. 2 с. кр. п. одбацити.

Против пресуде окружнога суда изјавио је ревизију и оптужени због повреде формалнога закона из § 336 т. 6 с. кр. п. и због повреде материјалнога закона из § 337 т. 1 а) и сл. б) с. кр. п.

Повреду формалног закона из § 336 т. 6 с. кр. п. жалилац налази у томе, што је одлука суда нејасна и непотпуна, јер нема документованих разлога на одлучне чињенице, из којих би се бар приближном вероватноћом могла утврдити субјективна кривица и одговорност оптуженога, будући је суд засновао кривњу оптуженога на сумњивим исказима сведока Х-а и Ш.

Ова ревизија није темељита, јер је окружни суд дао разлога о томе, на основу чега заснива субјективну кривицу и одговорност оптуженога. Окружни суд је установио чињенице, из којих произлази одговорност оптуженога, те зато пресуда није нејасна нити непотпуна. Те чињенице је пак окружни суд установио на основу оцене свих доказа, изнесених на главном претресу, а приликом оцене тих доказа није везан ни за каква доказна пра-

вила, те зато ова оцена доказа не може бити предмет ревизије.

Даље, исту повреду закона налази жалилац и у томе. што окружни суд није установио као чињеницу, да је оптужени хтео само да повреди покојнога, да је покојни био на земљишту оптуженога, и да се је оптужени само бранио.

И овај део ревизије је неоснован, јер је окружни суд установио ту чињеницу, да је оптужени пуцао у ноге пок. Ш., дакле имао је намеру само да га озледи. У осталом делу пак жалилац износи ново чињенично стање, супротно оном, које је окружни суд у смислу § 274 с. кр. п. установио, а ново стање ствари се не може у ревизији износити.

Напослетку тврди жалилац, да је пресуда окружнога суда противречна, јер пресуда нигде не истиче ту околност, да су сведоци Х. и Ш. своје исказе из основе мењали, њихови искази на гл. претресу не слажу се са исказима, датим пред истражним властима.

И овај део ревизије је неоснован, јер је пресуда онда противречна, када у диспозитиву или у разлозима наводи такве одлучне чињенице, које се међусобно искључују, или ако између диспозитива и разлога има противречности, наиме, ако чињенице, наведене у диспозитиву и оне, истакнуте у разлозима, не могу постојати уредо. Жалилац такве чињенице не наводи, већ истиче само то, да су се искази сведока мењали. С обзиром пак, да окружни суд цени сваки исказ сведока, то је овај део ревизије уперен против оцене доказа, а право суда на оцењивање доказа не може бити предмет ревизије.

Жалилац повреду материјалног закона из § 336 т. 1 сл. а) у вези са сл. б) с. кр. п. налази у томе, што његова радња није кривично дело зато, јер је он дело почастино у нужној одбрани. Жалилац тврди, да је он имао намеру, да штити своју имовину, што доказује и та околност, да је мирољубивим начином и лепо затражио био

од пок. Ш. и друга му Ш, да му даду било какву залогу ради установљења потрице. У случају, да се не усвоји нужна одбрана, постоји прекорачење исте обзиром на околност, место и време, када се дело догодило.

Касациони Суд је, нашао, да ни овај ревизијски разлог није темељит, јер из чињеничног стања, како је то окружни суд установио, и које је и за овај суд меродавно, не може се извести тај закључак, да је жалилац дело починио у нужној одбрани, или пак у прекорачењу исте. Наиме, окружни суд је као чињеницу установио, да је жалилац пок. Ш. са овцима затекао у близини његовог бостана, а не у бостану, како то тврди жалилац. Настало је натезање око оваца, и мада пок. Ш. није замахнуо штапом, нити је извадио нож, дакле оптуженоме није претила никаква истовремена протуправна опасност, нити је могао бити јако преплашен, испалио је хитац на пок. Ш. Код овако установљеног чињеничног стања јасно је, да нема места примени § 24 кр. з. како то жалилац тражи.

Како је дакле ревизија оптуженога у целости очигледно неоснована, ваљало ју је на основу § 345 т. 2 одбацити.

Против пресуде окружног суда изјавио је државни тужилац призив због благе казне. Касациони суд разматрајући тај призив нашао је, да је исти темељит, јер је оптужени пуцајући из непосредне близине од 2 корака морао предвидети тешке последице свога дела, те обзиром на тежину самога дела морао је казну повисити као у диспозитиву, јер сада одмерена казна одговара степену кривичне одговорности оптуженога.

Обзиром на горње решење, Касациони суд је призив оптуженога због строге казне на основу §§ 334 одељ. II и 353 одељ. I с. кр. п. одбио као неоснован.

Нови Сад, 30 маја 1934 године.

*

Првостепени суд је слободан у оцењивању чињеница, али квалификовање тих чињеница, може се ревидирати. Исти је случај и код помагача: не може I ст. суд установити, да не постоји случај помагања, кад се из установљених чињеница види противно.

115.

Брачни друг, судским путем позван да успостави брвчну заједницу, нема права ускрашити да се одазове том позиву са разлога, да је он на основу § 80 Закона о брачном праву покренуо бракоразводну парницу, већ мора изнети и доказати стварне разлоге, због којих није дужан успоставити брачну заједницу.

(Кс. у Н. Саду, Г. 637/931).

Касациони Суд Б. Одељење услед ревизионе молбе тужитељице разрешава пресуду позивног суда и упућује тај суд на даљи поступак и доношење нове одлуке. Трошкове ревизионе молбе установљава за тужитељицу у своти од 420 дин. а за државни Ераp у име таксе за ревизију у своти од 100 дин.

Разлози: Тужитељица је покренула бракоразводну парницу на основу а) тачке 77 § а брачн. закона.

Тужени је тражио да се тужба одбије, тврдећи да је тужиља њега напустила. Сем тога изјавио је, да је у доба, када је добио позив судски ради успоставе брачне заједнице, била у току бракоразводна парница услед његове протутужбе на основу а) т. 80 §-а закона о брачном праву, па је у доброј вери држао да није дужан успоставити брачно сажихе, док његова протутужба није правоћно решена, јер би се иначе одрекао својих права на бракоразвод на основу а) т. 80 §-а зак. о брачн. праву.

Позивни је суд, одобревши I ст. пресуду усвојио стајалиште туженог, неупуштајући се у то питање која је странка проузроковала раскидање брачне заједнице, те да ли постоје и остали предуслови за покретање парнице на основу а) т. 77 §-а (да ли је протекло 6 месеци од дана када је тужитељица одустала од своје прве тужбе, засноване на а) т. 80 §-а бр. закона). Стајалиште позивног суда је погрешно, јер као што је то овај рев. суд већ приликом расправљања о дилаторном приговору изрекао, када је тужитељица своју тужбу засновану на а)

т. 80 §-а зак. о брач. праву повукла, не постоји сметња парничне зависности са стране тужитељице и ако прва парница услед протутужбе туженог још није окончана.

Према томе не може ова околност, која уосталом више не постоји, јер је протутужба одбијена — сметати томе да се тужба тужитељице заснована на а) т. 77 §-а з. о бр. праву мериторно реши, те да се установи, да ли је мериторно основана одбрана туженога или не.

Стога је ваљало услед рев. молбе тужитељице разрешити нападнуту пресуду и упутити приз. суд на мериторно решење спора.

Тужени, наиме, само онда има права ускратити да се одазове судском позиву ако напуштању таковог позива није било места или ако предлеже неки други разлози (мериторни) због којих није дужан успоставити брачну заједницу, чије постојање се мора доказати.

Расположење у погледу трошкова оснива се на 509 § г. п. п-а.

Нови Сад, 18 маја 1934 године.

116.

Ако се у једној некретнини налази како наслеђен, тако и стечен иметак, за установљење природе тога иметка (који се не даје разделишти), меродавно је то, који иметак има већу вредност.

(Кс. у Н. Саду, Г. 1096/980).

Касациони суд услед ревизионе молбе тужитеља разрешава пресуду Апелационог Суда и упућује суд на даљи поступак и доношење нове одлуке у којој ће бити решено и питање, ко има да сноси трошкове ове парнице, који се у ревизионом поступку установљавају за тужитеља у своти од 1600 динара.

Разлози: Тужитељи нападају пресуду Апелационог суда јер је исти у пресуди установио да нова кућа коју је подигао покојни муж тужитељице с њоме заједно, и

сама за себе у вези са плацем далеко превазилази вредност старе куће услед чега је некретнина престала да буде старина.

У конкретном случају нема такве тековине која би премашала вредност имовине од предака. Овде се ради само о незнатном преиначењу старе куће, те у колико је вредност ове тиме и порасла с друге стране је опала вредност имања од гране. Услед тога требало је тужену осудити у смислу тужбе.

Ова је жалба утолико основана, што су стручњаци установили, да је вредност старе куће са плацем износила 800 форинти и ово је вредност имања од гране, док је вредност плаца са новом кућом износила 1500 фор. Према томе зидањем нове куће повећана је вредност са 700 форинти, те имање од гране сачињава већу вредност, него стечено имање, па према томе цела некретнина има се сматрати имањем од гране и као такво припада тужитељима.

Тужитељи су пак дужни надокнадити туженој вредност стеченог имања.

Како у том правцу стање ствари није утврђено требало је пресуду разрешити и суд упутити на даљи поступак.

У Новом Саду, 13 септембра 1934.

*

О стеченом иметку види: III. 42 — VI. 10 — VIII. 47 — X. 18 — XI. 21, 36 — XII. 115 — XIII. 72 — XIV. 206.
О наслеђеном иметку види: I. 1, 57 — III. 15, 76 — VI. 10, 36 — VII. 32 — IX. 115 — X. 17, 18 — XI. 21, 36, 74 — XII. 115 — XIII. 72.

117.

I. Закон о заштити радника изузима од установљеног радног времена од 8—10 часова, само индустријска и рударска предузећа. — II. Ако за шрамвајско пре-

дузеће не постоји друга одлука Министарства саобраћаја, радно време може бити до 10 часова.

(Кс. у Н. Саду, Н. Г. 168/1934).

Касациони Суд ревизиону молбу тужитељеву одбија и осуђује тужитеља да плати туженој у име трошкова ревизијског поступка 320 динара у року од 15 дана под теретом оврхе.

Разлози: Тужитељ се жали противу пресуде Окружнога као позивнога суда због погрешног тумачења 5 и 6 §-а Закона о заштити радника од 28 фебруара 1922 године, услед чега је позивни суд тужитеља са тужбом одбио, утврдивши, да тужитељ нема таквих прековремених радних часова, који нису плаћени.

Позива се на садржај 5 и 6 §-а горњег закона и наводи, да горњи закон наређује у првом ставу 6 §-а да радно време не може више трајати у индустријским предузећима, а у истом ставу истога §-а наводи, да ће ресорни министар утврдити радно време за саобраћајна предузећа у духу одредаба овога закона. Одмах идући став спомиње „остала“ предузећа и дозвољава код њих рад од 8–10 часова.

Зато што став 5 говори о саобраћајним предузећима, а став 6 о осталим предузећима, баш зато се овај став 6 никако не односи на саобраћајна предузећа.

Позива се даље тужитељ на Закон о радњама, на 339 и 340 §-е овог закона, по коме свако индустријско предузеће мора имати истакнут пословни ред, где ће поред осталог бити означено и трајање радног времена. И тужена је имала и има овај пословни ред где је радно време утврђено у 8 сати дневно, и тужена сваку промену овога пословнога реда морала би доставити управним властима, што није учинила из чега се види да је код ње радно време 8 сати дневно.

Ове су жалбе неосноване јер 6 § горе цитираног закона у своме шестом ставу наређује да у осталим пре-

дузећима сем индустријских и рударских, наведених у § у 1 овог закона радно време траје од 8—10 часова, према природи и тежини посла.

Из овога се види да је закон само индустријска и рударска предузећа изузео из осталих предузећа, набројаних у 1 §-у овог закона, дакле и саобраћајна — у које спадају и трамваји и за ова предузећа утврдио радно време од 8—10 сати дневно, остављајући право ресорном Министру и Министру социјалне политике да радно време утврде у духу овог закона. А у задњем ставу истога §-а наводи, да у предузећима, где радно време буде утврђено на 8 или 9 сати може се продужити радно време за 1 односно 2 часа, као прековремени рад.

Како министарском наредбом у саобраћајном предузећу радно време није утврђено ни у 8 ни у 9 часова то се и радно време преко тога времена па до 10 часова не може сматрати прековременим.

Банска уредба се пак односи само на индустријска предузећа, а не и на саобраћајна, те се иста овде не може узети у обзир.

Како су остале жалбе постале услед тога беспредметне, суд се нији упуштао у њихову оцену.

Пошто је ревизиона молба као неоснована одбијена, требало је осудити тужитеља и на ревизијске трошкове.

У Новом Саду, 28 априла 1934 године.

*

Види: X. 51 — XIII. 139.

118.

По § 30 одељ. 3 Закона о адвокатима, адвокат је дужан на захтев странке, без одлагања, положити код суда готовину и папире од вредности над којима хоће да врши право задржања, и то до висине свога потраживања, док остатак мора странци одмах вратити. Противан поступак адвоката садржи сва потребна обе-

лежја злочинства оштећења туђих имовинских интереса, предвиђеног у § 371 ст 1 кр. 3.

(Кс. у Н. Саду, Кре. 103/933).

119.

У смислу чл. 95 од 2 Закона о штампи, одредбе општег судског кривичног поступка, у колико се не прошиве прописима Закона о штампи, важе и за кривична дела учињена путем штампе, У погледу оправдања изјављене ревизије имају се дакле применити прописи § 340 суд. крив. поступка, па се жалба (ревизија), према правилном тумачењу чл. 90 Зак. о штампи, — како га Касациони Суд стално примењује — има спровести вишем суду у року од 24 сата по истеку рока за њезину изјаву и њезино оправдања.

(Кс. у Н. Саду, Кжк. 9/933).

120.

Суспензија права замењивања може се изрећи само ако је адвокатски кандидат стављен под истрагу због злочина или другог дела учињеног из користољубља.

(Кс. у Н. Саду, Дисц. 18/1933).

121.

У грунтовним стварима, ако је II ст. суд делом одобрио, а делом преиначио I ст. судско решење, против оног дела, којим је I ст. решење одобрено, нема места даљем правном леку.

(Кс. у Н. Саду, Вп. 1663/929).

122.

Према члану 89 од 2 Закона о штампи право на подизање тужбе застарева за годину дана од дана штам-

пања. Овај законски пропис остао је у важности и после ступања на снагу крив. законика од 27 јануара 1929, јер општи део овог постојећег — према изричитој одредби чл. 6 посл. одељ. Закона којим се стављају на снагу и уводе у живост кривични законик, Законик о суд. крив. поступку и Закон о извршавању казни лишења слободе — вреди и за Закон о штампи само уколико се у њему нарочито што друго не наређује. Не може се, дакле, на кривична дела предвиђена у Закону о штампи применити § 86 крив. зак., када у погледу рока за поднашање тужбе чл. 89 од. 2 Закона о штампи садржи нарочити пропис.

(Кс. у Н. Саду, Кре. 358/933).

123.

У парници ради укидања старатељства, лице стављено под старатељство мора доказати, да не постоје више они разлози због којих је оно стављено под старатељство.

(Кс. у Н. Саду, Г. 7/931).

124.

Околност, да је жена путем парнице тражила издавање покретних ствари, значи да је напустила заједнички стан коначно, а не привремено.

(Кс. у Н. Саду, Г. 666/933).

Касациони суд ревизиону молбу тужене одбија и осуђује ју да плати тужитељу а на руке правозаступника му у име ревизионих трошкова 420 дин. у року од 15 дана под теретом оврхе.

Разлози: Тужена се жали против пресуде Апелационог суда због повреде формалних и материјалних правних прописа. Повреду формалног закона види тужена у томе, што је призивни суд прихватио чињенично стање првостепеног суда и на основу тога установио, да

је тужена неоправдано и без озбиљног разлога ускратила да се на позив суда врати своје мужу. Преслушаним сведоцима доказано је да је тужена у време позива била неспособна да се врати мужу услед болести на плућима и на полном органу. У доказ тога тражила је и преслушање стручњака, као сведока, којим је хтела посведочити, да јој је лекар у време позива био забрањено да долази у додир са својим мужем. На исту околност позвала се још на једног сведока но суд није одредио надопуну доказног поступка

Доказано је сведоцима и то, да је тужитељ често посећивао и сваки пут се лично уверио о стању њене болести, па и ако је знао да је тужена у то доба неспособна била да му се натраг врати, ипак је преко суда тражио њен повратак.

Ове су жалбе неосноване. Суд је утврдио, да је тужена без икаква разлога напустила мужа, а да ју је муж и пре покретања парнице, а и за време саме парнице позивао, да му се натраг врати. Тужена уместо тога, покренула је парницу против тужитеља ради издавања покретних ствари, које сад у овој парници поново тражи. Из тога се види, да се тужена није само привремено удаљила из тужитељеве куће ради свога лечења, него да је коначно напустила тужитеља. Код првостепеног суда приликом позива странака на измиру, тужена је изјавила, да хоће да се измири са својим мужем и да му се врати, али неће да станује са његовим оцем, из чега излази да би се тужена вратила мужу, да је исти хтео изаћи из куће свога оца и да је то био прави разлог због чега се тужена није вратила мужу и тражила издавање својих ствари.

Није се суд огрешио ни о формално правне прописе, када је одбио надопуну доказног поступка јер чињеница коју је тужена хтела доказати неби била од пре судног утицаја за решење овога спора, као што је то Апелациони суд тачно утврдио.

Услед тога требало је тужену са неоснованом ревизионом молбом одбити и осудити је на плаћање како првостепених и призивних тако и ревизионих трошкова.

У Новом Саду, 8 фебруара 1934 године.

125.

I. Ако је по захтеву водиоца извршења, од извршеника угоњен новац стављен у банку, у место у судски депозит, онда нема места одређењу наставног извршења због тога, што се у банку положени новац сада не може подићи.

(Кс. у Н. Саду, Вп. 94/1934).

126.

Општински се прирез првенствено може распоредити само на некретнине које леже у допичној општини.

(Кс. у Н. Саду, Вп. 188/1034).

127.

По наређењу § 622 Грпп. против одлуке II ст. суда о парничким трошковима, није допуштен рекурс на виши суд.

(Кс. у Н. Саду, Н. Вп. 230/934).

128.

Кад је меница дата на покриће куповине некретнине, па је уговорено, да се иста има исплатити тек онда, када продавац буде омогућио препис купљених некретнина, меница се све дошле има сматрати недоспелом, док се уговорен услов не испуни. Код овако преурањеног ушуживања менице, не може се тражити ни полагање меничне своје у судски депозит.

(Кс. у Н. Саду, Г. 944/930).

Касациони Суд ревизиону молбу тужитељеву одбија и осуђује тужитеља, да плати туженима а на руке правозаступника им у име ревизионих трошкова 1510 дин. у року од 15 дана под теретом оврхе.

Разлози: Тужитељ напада пресуду Апелационог Суда што је суд са повредом 270 § г. п. п. установио да је тужитељ спорну меницу стекао у злој вери.

Надаље тврди тужитељ да је куповна цена исплаћена, али не готовим новцем, него меницом, као што се види из самога уговора, а и из исправе од 14/III 1926 г. Према томе је потпуно доказано да су менице дате ради исплате куповине, а не ради покрића. Из овога следи да је тужитељ меницу стекао у доброј вери, јер је имао знања о садржају уговора и о садржају изјаве.

Како је тужени ступио у посед некретнина, а знао је да продавац није грунтовни власник и да је у току оставински поступак, то је и продавац некретнина К. Видосава имала право да тражи полагање куповне цене у судски депозит, па то право има и тужитељ.

Ове су жалбе неосноване. Првостепени Суд је установио, да је тужитељ несавестан поседник тужене менице и да је ова меница требача бити плаћена када К. Видосава буде продате некретнине превела на купца, односно омогућили да их он може на себе превести — и да К. Видосава ово ни до данас није учинила.

Против ове пресуде тужитељ се није жалио, те је у том погледу горња пресуда постала правосмоћна, па се тужитељ сада у ревизионом поступку противу тога не може жалити.

Из овако утврђеног чињеничног стања излази, да утужена меница још није доспела и да је иста дата за покриће куповне цене, а доспеће тек онда, када К. Видосава буде омогућила туженима грунтовни пренос. Према томе тужитељ нема права тражити полагање куповне цене ни у судски депозит.

Услед тога требало је ревизиону молбу тужитељу, као неосновану одбити и осудити га на снашање ревизионих трошкова.

У Новом Саду, 3 маја 1934 године.

О меници још види: IV. 70, 85 — V. 40, 118 — VII. 12, 39, 57, 83, 87, 89, 96, 111 — VIII. 22, 157, — IX. 4, 12, 56, 88, 113 — X. 26 — XI. 104, 153 — XII. 44 — XIII. 71, 123, 141 — XIV. 69, 98 — XV. 29, 40, 61, 84, 91.

—129.

Отац је овлаштен да свога сина лиши наслеђивања ако га син није поштовао, нишито болести надгледао и неговао, већ га је злостављао, из куће избацио, услед чега је морао узети други стан. Да ли постоје разлози за лишење, дужан је доказати тестаментарни наследник. Остављач може свога сина и делимично лишишито наслеђивања.

(Кс. у Н. Саду, Г. 878/980.)

Касациони Суд услед ревизионе молбе тужене пресуду Апелационога суда разрешава и тај суд упућује на даљи поступак и доношење нове одлуке, у којој се има решити и питање ревизионих трошкова, који се за тужитеља установљавају у своти од 1700 (једну хиљаду и седам стотина) динара. За тужену првога реда у своти од 1900 (једну хиљаду и девет стотина) динара за Државни Ерар пак у име таксе за ревизиону молбу 200 (две стотине) динара.

Разлози: Основана је ревизиона жалба тужене, да је Апелациони суд доносећи пресуду, повредио материјално-правно и формално-правне прописе.

У см. 768 § а аустр. грађ. зак. дете се може лишишито наследства ако је оно оставило завештаоца у нужди без помоћи. Тестатор у тестаменту изјављује, да је један део иметка оставио жени, а други, који садржи и

Ув. г. сн/337

Бр. Су. 3399/1/1935/2.

Господину

Претседнику Окружног суда
Старешини Среског суда

Министарство Правде доставило је овом претседништву решење Господина Министра Правде број 75173 од 29 јула 1935 год. ове садржине:

„Министарство правде издало је судовима на територији Апелационог Суда у Новом Саду распис Бр. 87187 од 20 септембра 1934 год. Тим расписом препоручено је судовима да се огласи којима се објављују јавне продаје имају штампати само у оним листовима, који излазе сваког дана и на државном језику. Надаље да судови сами захтевају од странака потребне суме за штампање огласа и да судови сами врше целу манипулацију око публиковања огласа.

Како је овај распис противан позитивним законским прописима то је решењем Министарства правде бр. 37459 од 18 априла 1939 год. исти стављен ван снаге.

Претседништво Апелационог Суда у Новом Саду актом бр. Су 3399/1/35 известило је Министарство правде да је напред цитирани распис број 37459 са „додатком“ да се огласи у будуће имају штампати само у „Службеним Новинама“ (бановинским и државним) противан прописима §§ 102 и 152 извршног закона који још важи на подручју Апелационог суда у Новом Саду и предлаже да се и овај додатак расписа стави ван снаге.

Са изложеног,

РЕШАВАМ:

да се распис Министарства правде Бр. 37459 од 18 априла 1935 године стави ван снаге. Министар правде Др. Људевит Ауер, с. р.“

Горње решење шаљем г. г. Претседницима Окружних судова с тим наређењем, да га доставе подручним судовима и да ме о учињеноме известите.

Према горњем стављен је ван снаге распис Бр. 87187 од 20 септембар 1934 год. као и додатак расписа Бр. 37459 од 18 априла 1935 год. тако, да се судови у будуће имају придржавати прописа извршног закона.

Нови Сад, 26 јула 1935 год.

Др. Н. Игњатовић, с. р.
Претседник Апелационог суда
у Новом Саду.

 ПОЗИВ НА ПРЕТПЛАТУ!

Отварајући претплату за XV. годину, умољавамо све наше п. претплатнике, да нам на име претплате за 1935 годину изволе послати Дин. 120 јер је претплата на целу годину платива у почетку године, пошто је наш лист упућен једино за претплату.

Уједно и овим путем позивамо оне наше пошт. претплатнике, који још ни до данас нису исплатили претплату за раније године, да изволе то одмах учинити.

Објављујемо и то, да се код Уредништва још могу добити „Збирке“ из 1925—31 године, свако годиште по 100 динара. Судије и судијски приправници могу добити „Збирке“ из 1925—1931 г. у пола цене, док их још има на стоваришту.

Најпосле умољавамо наше п. претплатнике, да „Збирку“ препоруче својим пријатељима и познаницима.

Нови Сад, 15 октобра 1935 год.

Уредништво „ЗБИРАКА“
НОВИ САД
Телефон 24-98.